

37.2
2226

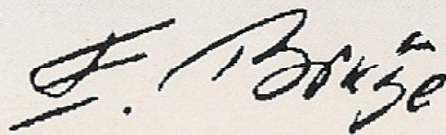
Rīgas Jēzus
ev. lut. draudzes
BIBLIOTĒKA

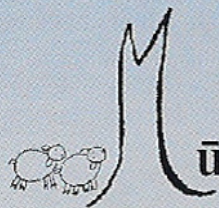
JĒZUS DRAUDZES SVĒTDIENAS SKOLA 20

ieva uzdevums

Šajā gadā svinam mūsu - Jēzus draudzes - svētdienas skolas 20 gadu pastāvēšanas jubileju. Tā ir privilēģija, ka draudze ir drīkstējusi kalpot bērniem un jauniešiem, atklājot Bībeles vēsts skaistumu un nozīmīgumu. Es ticu, ka draudze ir patiesi svētīta, ja tās sirds un arī dievnama durvis ir atvērtas bērniem, viņus mīlestībā sargājot un uzņemot. Bībelē lasām: *Bērni ir tā Kunga dāvana.* (Ps. 127,3) Tā arī mēs varam teikt, ka esam Dieva apdāvināti ļaudis, jo drīkstam būt kopā ar mūsu mīļajiem bērniem Viņa draudzē. Es nevaru nosaukt skaitli, cik bērnu šajos 20 gados ir apmeklējuši draudzes svētdienas skolu, bet zinu - viņu ir bijis ļoti, ļoti daudz. Un man ir pašāpziņas pārlicība, ka svētdienas skolā iegūtais ir atstājis dziļu un neizdzēšamu iespaidu viņu sirdīs un dzīvē. Svētdienas skolā ir tējumā nesīs vērtīgus augļus. Bībelē taču lasām, ka Dieva Vārds paveic svētījošu, atjaunojošu darbu pie visiem, kas to dzirdējuši, kā pravietis Jesaja raksta: *Mans Vārds, kas iziet no Manas mutes, tas neatgriezīsies pie Mani tukšā, tam jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju.* Es ticu, ka uzdevums ir labi pildīts, jo visi, kas nākuši uz svētdienas skolā, ir dzirdējuši, ka Jēzus ir Glābējs un Labākais Draugs. Tas taču ir pats svarīgākais. Esmu Dievam ļoti pateicīgs par katru bērnu, par bērnu vecākiem, par katru skolotāju, kas šajos 20 gados pašai izlēdzījis kalpojies. Arī par svētdienas skolu pieaugušajiem. Ir liels prieks par visu, kas ir varējis notikt svētdienas skola darbā, un es ticu, ka mēs visi ar gaišu cerību skatāmies nākotnē. Ir labi to apzināties, ka Dievam ir vislabākais plāns un domi mums un paaudzēm, kas nāks pēc mums. Gaiši un pārlicinoši Dievs to izsaka ar vārdiem: *Es, Tavs Kungs, tavs Dievs, daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.* (M 20, 5 - 6) Lai Dieva svētīts mums visiem šis laiks!

Jēzus draudzes mācītājs

Mūsu draudzes svētdienas skolai - 20!

Mēs, Jēzus draudzes dažādu paaudžu svētdienas skolas skolotāji, esam no sirds pateicīgi Tam Kungam, kas mums ir atļāvis un atbalstījis, lai mēs drīkstam sekot šai Viņa pavēlei, ka Viņš vada un uztur draudzes svētdienas skolu jau 20 gadus.

Svētdienas skola - tā nav tikai viena no daudzajām draudzes aktivitātēm, tā nav tikai kņada dievnamā otrdienas vakaros. Svētdienas skola - tā ir draudzes paaudžu pēctecība, tās nākotne. Tā ir arī nesavtīga kalpošana, kas mums palīdzēs virzīties uz priekšu. Gaidot šos svētkus - svētdienas skolas divdesmito dzimšanas dienu, mēģinājam katrā no šiem gadiem veikt 20 nodarbības, sākot no janvāra, kopīgi atcerēties kādu no mūsu darba virzieniem.

Par nozīmīgākajiem notikumiem un norisēm svētdienas skolas 20 gados vēlamies dalīties pārdomās ar visiem draudzes locekļiem un šī izdevuma lasītājiem.

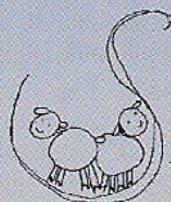

svētdienas skolas 20 gadu jubilejas svinības

Jēzus saka: *Es esmu vīnakoks, jūs tie zari.* Jāņa 15:5

Jēzus draudzes svētdienas skolas 20. mācību gadu noslēdzām ar skaistu pasākumu, kurā visi - gan lielie, gan mazie - apliecinājām savu prieku būt par Jēzus vīnakoka zariņu...

svētdienas skolas pirmsākumi baznīcā

Līdz 1985.gadam mēs turpinājām pulcēties uz svētdienas skolu dažādās mājās. Pa šo laiku bija izaugusi jauna paaudze, un ticīgie vecāki gribēja turpināt jauko tradīciju - skaidrot un mācīt bērniem Dieva vārdu. Kā to darīt? Kad laiks ir piepildījies, Dievs pats paver īstās durvis, liek sirdī pareizās domas. Pulcināt bērnus uz nodarbībām vēl aizvien nedrīkstēja - vēl bija padomju laiks. Bet atradās iemesls satīties baznīcā - jaunās māmiņas un tēti dzied korī. Katru pirmdienu notiek mēģinājumi, bet bērni taču kādam jāpieskata!

Un tā sākās svētdienas skola kora mēģinājumu laikā. Kā toreiz, pirms 20 gadiem, izskatījās svētdienas skolā? Nebūt ne tā kā šodien. Baznīcu neapkurināja, to apsildīja ar siltu gaisu divas reizes nedēļā - pirms dievkalpojumiem. Koris strādāja otrajā stāvā. Lejā bija telpa, kuru varēja apsildīt ar krāsni, tikai kādam vajadzēja nākt divas stundas pirms nodarbību sākuma, lai krāsni izkurinātu. Mazās grupiņas telpu apsildīja ar elektriskajiem sildītājiem.

Ko mēs svētdienas skolā darījām? Protams, mācījāmies pazīt Jēzu, jo Viņš saka: *Es esmu labais gans. Manas avis dzird manu balsi. Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību.*

10,11.27.28

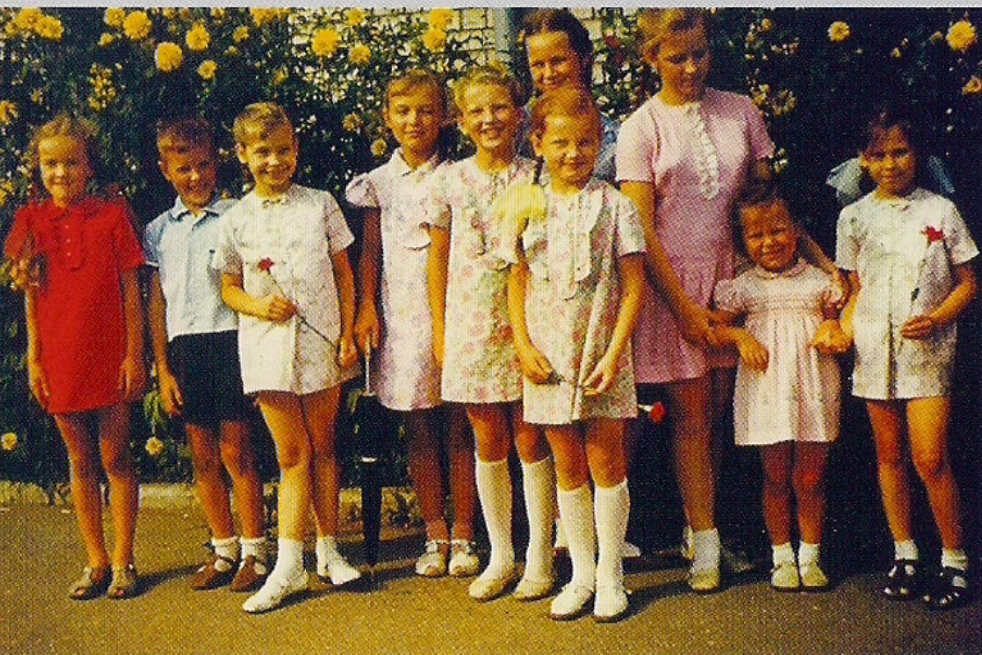

Laiks līdz svētdienas skolas oficiālajai dibināšanai

Šodien šķiet pats par sevi saprotams, ka ir svētdienas skola, kurp varam doties katru otrdienu. Bet kā bija pirms 20 gadiem? Vai svētdienas skolas nodarbības vienmēr ir notikušas? Vai tās vienmēr notika trdienās? Cik daudz bērnu tās apmeklēja? Kā bija toreiz, tālā pagātnē?

Laikā, kad man būtu vajadzējis sākt apmeklēt svētdienas skolu, Latvija nebija brīva valsts. Te jau ilgu laiku valdīja komunisti. Skolās mācīja, ka Dieva nav un izsmēja ticīgos. Un tomēr bezdievjiem par lielu uztraukumu ēl aizvien bija cilvēki, kuri turpināja pulcēties dievnamos uz dievkalpojumiem un apliecināja savu ticību.

Lai panāktu, ka cilvēki pārstāj ticēt Dievam, pirmkārt, vajadzēja atņemt ticīgajiem baznīcas. Daudzās baznīcās ierīkoja minerālmēslu noliktavas, šķūņus, teātrus, koncertzāles, sporta zāles, pat bārus un planetāriju. Tikai atsevišķām draudzēm izdevās savus dievnamus nosargāt, maksājot ļoti lielus nodokļus. Savu dievnamu ar Dieva palīgu nosargāja arī Jēzus draudze.

Otrkārt, bija jāatņem Bībele. To vairs nevarēja nopirkt nevienā grāmatnīcā, Bībelē rakstīto nu varēja dzirdēt tikai dievkalpojumos un lasīt pie tiem, kuri bija šo grāmatu saglabājuši.

Treškārt, tika aizliegts noturēt svētdienas skolu no darbības, aizliegts bērniem mācīt par Dievu. Un tādā

ikā es piedzimu un uzaugu. Man būtu vajadzējis iet svētdienas skolā, bet tādas nemaz nebija.

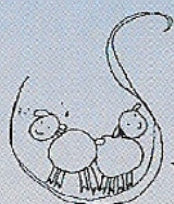
Un tad notika kaut kas brīnišķīgs. Nāca kopā vairāki ticīgi vecāki, lūdza Dievu un saprata, ka Dievam jāklausa vairāk nekā cilvēkiem. Un, ja Dievs grib, lai arī bērni iepazītu Jēzu, svētdienas skolai ir jābūt! Nākošais, praktiski risināmais jautājums bija, kur noturēt nodarbības? Baznīcā to nedrīkst. Bet varētu taču sapulcēties mājās! Katram bērnam ir dzimšanas diena un vārda diena, kad parasti ielūdz ciemiņus. Šīs svētku reizes varētu būt par svētdienas skolas nodarbībām.

Un tā sākās pagrīdes svētdienas skola. Pulcējāmies katru reizi citās mājās, lai drošības dienesti nevarētu tik viegli izsekot. Tikšanās vieta tika norunāta iepriekšējā dienā. Nodarbības notika vienreiz mēnesī, bet tad mēs sanācām kopā uz pusi dienas, dažreiz pat uz visu dienu.

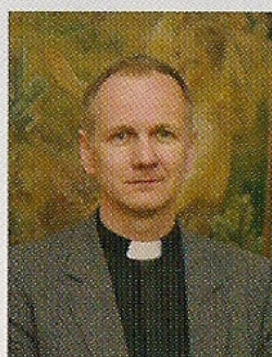
Parasti bijām 10-15 bērni un vēl pieaugušie. Mēs - bērni - sēdējām uz krēsliem, kas bija izvietoti aplī. Aizdoms sēdēja vecāki un, ja dzīvoklī ienāca kāds nepazīstams, nodarbību pārtrauca un vecāki uzsāka sarunas par dzīvišķām lietām, bet mēs spēlējām kādu spēli, lai viss izskatītos kā parastā dzimšanas dienā. Ja nepazīstamais cilvēks izrādījās "drošs", tad svētdienas skolas nodarbības atkal varēja turpināties.

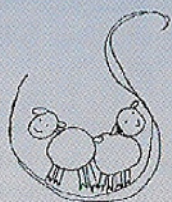
Jēzus dotais uzdevums: *Gani manus jērus!* tika izpildīts. Mūsu vecāki bija izdarījuši savu izvēli. Viņi nolēma paklausīt Dievam un dāvināja mums svētdienas skolu. Šis skolas laiks atstāja neizdzēšamu iespaidu uz katru tās dalībnieku - mēs dzirdējām evaņģēliju, un tas mūsu dzīvi ievadīja pareizā un svētīgā ceļā jau no pašas bērnības. Mēs mācījāmies no mūsu vecākiem, ka Dievam ir vairāk jāklausa nekā cilvēkiem, mēs mācījāmies ticības drošību. Mēs redzējām, ka neesam vienīgie, kuri tic Dievam, ka ir vēl citi tādi paši zēni un meitenes, kuri uzticas Dievam un pielūdz viņu.

Tagad es zinu un esmu pārliecināta: lai kādas varas valdītu un lai kā tās censtos Dieva draudzi iznīcināt, tas nenotiks, jo Kungs Jēzus Kristus ir teicis: *Elles vārtiem to nebūs uzvarēt.* Lai Dievs palīdz mums visiem stāvēt vienmēr Tā pusē, kas ir Uzvarētājs!

vētdienas skolas skolotāji šajā gadā

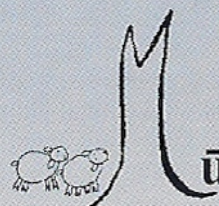

vētdienas skolas skolotāji 20 gados

(* skolotājs pats mācījies mūsu skolā)

Elita Hila
Taiga Alpe Rute Bikše Inese Bambāne Jānis Dambergs Kaspars Kovaļovs*
Jolanta Dmitrijeva-Cukurs Daniels Godiņš* Kitija Vasiļjeva*
Līga Amata Helēna Dekante Daina Klibiķe Adrija Kliauze-Rēpele*
Kristīne Bambāne* Iveta Godiņa Guntars Prānis Inita Viļumsone
Maija Frīdberga Inese Avotiņa* Dace Treigute* Aldis Mangulsons
Jānis Bambāns Evija Kraģe* Dagnija Rubiķe* Lāsma Pommere
Signe Hila* Aiga Dālberga* Zane Jaunozoliņa* Ģirts Prāmnieks* Iveta Ilsuma
Edīte Lūse Maija Kalniņa* Diāna Mežecka* Alise Uškāne Helēne Godiņa* Līga Ozola*
Ieva Dambe* Dace Smiltiņa-Ratniece* Indra Ozola Anda Siliniece-Kofler*
Ingus Sviķis* Ruta Dzalbe-Bambāne Anda Miķelsone Estere Rožkalne* Vita Kalnciema
Raimonds Alpe Līga Smildziņa* Ainārs Sprinģis Kristīne Kaprāle* Inese Prāmniece
Laima Kaprāle* Māra Zviedre Baiba Lejas-Sauss - Krieviņa* Inta Sviķe
Skaidrīte Mežecka Artis Prāmnieks*

Mūsu devums radio Svētdienas skolām

Jau ilgu laiku mūsu bērni piedalās radio svētdienas skolas raidījumos: gan Latvijas radio 1. programmā, gan Kristīgajā radio. Latvijas radio svētdienas skolu sāka veidot skolotāja Ruta ar grupiņu mūsu svētdienas skolas bērnu. Vadītāji un raidlaiks ir mainījušies, bet raksta dalībnieki joprojām ir arī no mūsu skolas.

Kristīgā radio svētdienas skolu kopš tās dibināšanas 1993. gadā vada skolotāja Iveta, un dalībnieku pamatkodolu visus šos gadus veido mūsu skolnieki. Tā ir brīnišķīga Dieva dota iespēja sludināt Kristus vēsti tūkstošiem klausītāju visā Latvijā. Ne viens vien raidījuma viesis ir atradis savu vietu arī mūsu svētdienas skolā. Skolnieki izaug, nomainās, bet Labā vēsts turpina skanēt tiešajā ēterā katru pirmdienas vakaru.

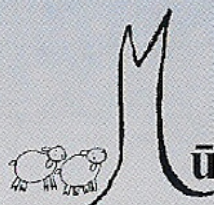
Ar dziesmām slavējam To Kungu

1992.gada vasaras nometne lika pamatus pirmā mazā dziedātāju pulciņa dziedātpriekam, un jau rudenī izveidojās bērnu korītis. Saglabātās fotogrāfijas liecina gan par pirmo kopīgo braucienu viesošanās Lubānas draudzes svētdienas skolā 1993.gada jūnijā, gan arī par vēlākajām mazo dziedātāju kalpošanām: Krimuldā, Gaiļezē, Ziemassvētku ģimeņu dievkalpojumos kā eņģeļu koriem, Ģimenes un mātes dienas dievkalpojumos.

Koris piedalījies arī radio tiešraidē un Latvijas radio ierakstā Jēzus baznīcā. Daudzi no tālaika dziedātājiem tagad dzied draudzes jauniešu korī. Šo gadu garumā arī bērnu korīti strādājuši Vita Kalnciema, Guntars Prānis, Daina Klibiķe, Raimonds Alpe, Līga Ozola, Kristīne Kaprāle, Zane Prēdele, Anda Miķelsone, Lāsma Pomere.

Katru otrdienu plkst. 17.30 - stundu pirms svētdienas skolas nodarbībām aizvien ir laiks dziesmām Dieva godam. Mīļi aicināts ir ikviens!

Mūsu svētdienas skolas audzēkņi un skolotāji citās draudzēs Latvijā un pasaulē

Latvijas luterāņu draudžu vidū mūsu svētdienas skola ir gan visvecākā, gan skolēnu skaita ziņā vislielākā. Pateicība par to pienākas vienīgi Dievam! Un iespējams, ka, tieši šīs pateicības vadīti, mūsu skolotāji, bijušie skolēni un vecāko grupu audzēkņi palīdz kalpošanā arī citās draudzēs Latvijā. Skolotājas Dagnija un Una vairākus gadus vadīja svētdienas skolu Baldones bērnu aprūpes centrā, Ilze šobrīd vada Jaunās Ģertrūdes draudzes Svētdienas skolu. Vecākās grupas audzēkņi kopā ar citiem draudzes jauniešiem palīdzēja izveidot svētdienas skolu Pūres draudzē un gandrīz gadu vadīja tur nodarbības. Līga šobrīd koordinē jauniešu darbu visās Latvijas luterāņu draudzēs. Mūsu pieredze lieti noder Suntažos, Vestienā, Ozolos un citur.

Dažādi veidojas mūsu bijušo audzēkņu dzīves un likteņi, taču savu svētdienas skolu viņi neaizmirst - ziņas un laba vēlējumi no viņiem pienāk gan no Amerikas, Šveices un Vācijas, gan no Norvēģijas, Zviedrijas, Lielbritānijas un Ukrainas.

Vasaras nometnes

Ne mazāk kā mācības visa skolas gada garumā mūs vieno un saliedē nedēļa vasaras vidū, ko kopīgi varam vadīt vasaras nometnē. Pirmoreiz to organizējām 1996.gadā Valdemārpilī - iepriekš bijām piedalījušies kopējās draudzes nometnēs, bet tagad jau bērnu nometnei nedēļas nogalē pievienojās draudze. Un tā - ik vasaru, ikreiz citā Latvijas vietā: Jaunpiebalgā, Rugstkalnē, Smiltēnē, Salacgrīvā, Vecbebras, Sandavā, Līgatnē, Ķegumā. Cik daudz jauku atmiņu, jaunu draugu - par nometnēm vien varētu veidot brīnišķīgu fotoalbumu! Šajās vasarās esam satikušies, iepazīnušies, šķīrušies un atkal no jauna sastapušies, lai kopīgi pieaugtu ticībā. Prieki, iedzīvojumi, pārdzīvojumi un arī pa kādai asarai - viss viss izdzīvots kopā kā vienā lielā, laimīgā ģimenē. Un ik reizi tā ir bijusi iespēja arī evaņģēlizēt, uzaicinot tuvākās apkārtnes iedzīvotājus uz kopīgu vakara pasākumu, svētdienas dievkalpojumu.

Īlestība, kas sniedzas pāri robežām

Jau 11 gadus laikā starp Ziemassvētkiem un Jauno gadu otrdienā pēc svētdienas skolas nodarbībām varam ērot vienu un to pašu ainu: ap 200 priecīgi satrauktu bērnu un jauniešu steidzas mājup ar skaistām, košām āvanu pakām. Tālajā Nīderlandē ir neliela pilsētiņa Elburga (pēc iedzīvotāju skaita 40 reizes mazāka par Rīgu),

kuras iedzīvotāji visus šos 11 gadus iepriecina Latvijas bērņus ar Ziemassvētku paciņām. Elburgieši jau daudzkārt bijuši arī Latvijā un Rīgā, iemīlējuši mūsu zemes skaisto dabu un sirsnīgos cilvēkus. Mūsu bērņi savukārt gatavo pateicības dāvaniņas, zīmējumus, sūta savas fotogrāfijas. Šāda saikne ik reizi no jauna apliecina, ka ticības brāļi un māsas mums ir visā plašajā Dieva pasaulē.

Draudzība ar Baldones bērnu aprūpes centru

Vadi mani Tavā patiesībā un mācī mani, jo Tu esi mans Dievs, kas palīdz. Bez Tevi es gaidu vienmēr. Šajā Dieva vārdā no 25.psalma 5.panta spēku ik vienas smeļas Baldones bērnu aprūpes centra svētdienas skolas dalībnieki. To viņi savā viesošanās reizē 15.februārī ievāja arī mums.

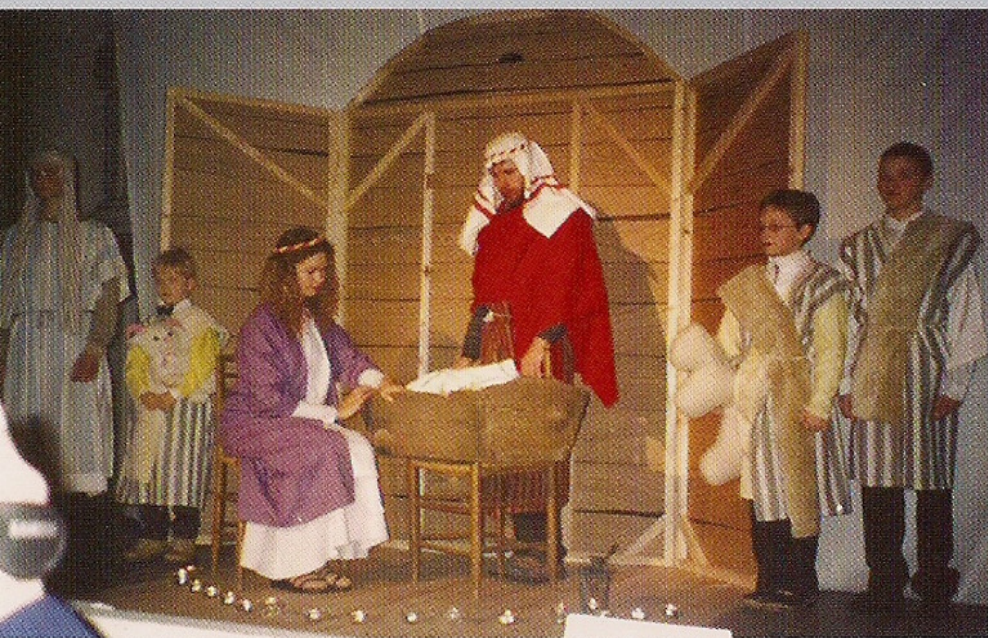
Draudzība ar baldoniešiem sākās 1991.gada decembrī, kad mūsu vecākā grupa viesojās pie aprūpes centra bērniem ar nelielu Ziemassvētku uzve-

sumu. Nākamajā gadā jau visu mūsu skolas bērnu un vecāku sirds siltums kopā ar laba vēlējumiem bija līdzīgs tiem, kuri devās uz Baldoni: mūsu mīlestība bija ietērpta dāvaniņās, kas tika vestas katram bērnam. Un nu jau 3 gadus ilgst šī draudzība. Nenovērtējams ir prieks, ko izdzīvo slimie, bez savām mājām augošie bērni, saņemot mūsu koši noformētās dāvaniņas un noskatoties sirsnīgo svētku priekšnesumu. Viņiem tas ir Dieva mīlestības reāls apliecinājums.

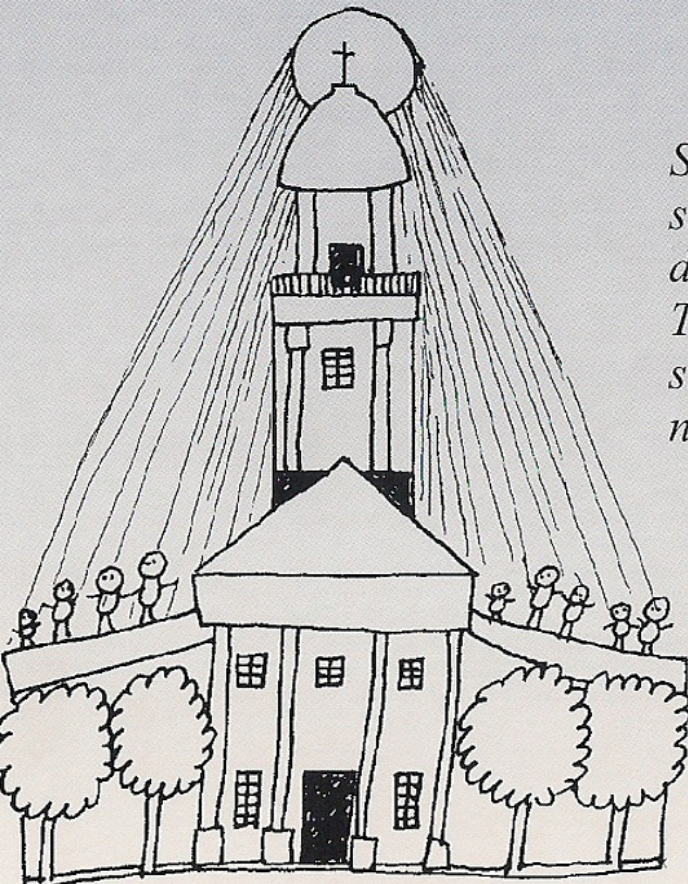
Ziemassvētku uzvedumi mūsu evaņģelizācijas darbs

Svētdienas skolā nu jau par tradīciju kļuvis kāds sev šķis kalpošanas veids - Dieva Vārda sludināšana īpašā, a vismazākajiem baznīcas apmeklētājiem saprotamā veidā. Kopš 1992.gada neatņemams Ziemassvētku laika notikums mūsu draudzē ir Svētku dievkalpojums ģimenē ar teatralizētu uzvedumu par Ziemassvētku tēmu. Šis uzvedums ir mūsu dāvana Jēzum Viņā dzimšanas dienā.

Gatavošanās uzvedumam sākas jau pašā mācību gadā sākumā ar kopīgām lūgšanām. Tad top scenārijs un decembrī sagatavošanas darbos iesaistās visi: skolotāja Iveti kļūst par režisoru, skolotāja Inese atbild par krāšņajiem tērpiem, meistars Didzis ir scenogrāfs - uz viņa būvētā

katuves droši var atrasties krietns pulks aktieru. Par muzikālo noformējumu jau gadiem ilgi rūpējas Juris Kalve, apgaismotāju brigādi, kura gādā par gaismas efektiem, vada Rolands. Vecāki ietērpj "bruncīšos" svecītes un izdala tās dievkalpojuma apmeklētājiem. Uzvedumā iesaistās visa svētdienas skola - līdzās galvenajiem aktieriem eņģeļu lomās iejūtas ikviens bērns - pat vismazākais un visbīklākais šajā Ziemassvētku dievkalpojumā. Paši saposts, iznāk draudzes priekšā, lai apliecinātu lielo vēsti: *Jums šodien Pestītājs dzimis, kas ir Kristus, Dievas Kungs!*

Mīlais Jēzu! Mēs no sirds pateicamies Tev, ka Tu joprojām aicini pie Sevis gan lielus, gan mazus. Paldies, ka Tu esi uzturējis mūsu svētdienas skolu visu šo divdesmit gadu garumā, ka Tu esi devis spēku kalpot un drosmi Tevi apliecināt! Paldies, ka Tu arī mūs - lielos un mazos - vari lieto Tava Vārda pasludināšanai visdažādākajos veidos! Mēs lūdzam Tevi, Jēzu stiprini mūsu ticību, dāvā mums jaunu kalpošanas prieku, kas nāk vienīgi no Tevis, jo Tev vienam pieder uzvara mūžīgi mūžos! Āmen.

Ir sācies Jēzus draudzes svētdienas skolas 21. mācību gads.
Atkal ik otrdienas vakaru 18.30 mūsu dievnamā Elijas ielā 18
pulcējas bērni un viņu vecāki, un vecvecāki.
Varbūt, mums pievienoties vēlies arī Tu?

JĒZUS DRAUDZES SVĒTDIENAS SKOLA